

РЕШЕНИЕ

№ 5164

гр. София, 12.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 15.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5332** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 АПК, във връзка с чл. 215, ал. 1 ЗУТ.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от Й. К. Н., от [населено място] срещу Заповед № РА-18-18/22.04.2021 г. на главен архитект на СО, с която е наредено жалбоподателя и [фирма], с ЕИК[ЕИК] да премахнат незаконосъобразно поставен преместваем обект „Павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“, поставен в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР, УПИ Х-234, кв. 226, по плана на [населено място], м. „П.-Б.“, с административен адрес [населено място], [улица].

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност и необоснованост на процесната заповед. Посочват, че преди изтичане срока на действието на разрешителното за поставяне на преместваемия обект, е подал молба за продължаване действието му. Вместо да се произнесе по искането за продължаване, ответникът издал процесната заповед, в която като основание за издаването ѝ е посочено, че разрешението е изтекло. П. е бил поставен законосъобразно, съгласно разрешение за монтаж, както и одобрен проект от 14.02.2011 г. на главния архитект на СО, район В.. Изпълнен е по размерите, съгласно проекта. Действително имотът, в който е разположен павилиона е съсобствен, но е подадена искова молба до СРС за разпределение на ползването в имота, като делото е висящо. Поради изложеното счита мотивите на органа за издаване на заповедта за незаконосъобразни. Моли за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата, главният архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. И. в съдебно заседание и в писмено становище, с което е изпратена административната преписка, оспорва жалбата като неоснователна.

В представени писмени бележки посочва, че заповедта е издадена от компетентен орган в предвидената за това форма, като са спазени предвидените в ЗУТ изисквания. Заповедта съдържа всички посочени в чл. 59, ал.2 АПК реквизити. На място на обекта е направена проверка, за която е съставен констативен акт, който е връчен на жалбоподателката и тя е подала възражения, които са оставени без уважение. Посочва, че Н. е поискала от главния архитект на район „В.“ – СО одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за поставяне на павилион в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР, като с писмо ѝ е било указано да отстрани недостатъците в подаденото заявление. Сочи, че към датата на съставяне на констативния акт и към датата на издаване на процесната заповед, както и към датата на приключване на устните състезания, за поставянето на процесния преместваем обект няма валидно разрешение за поставяне. Издаденото такова – разрешение за поставяне № 05/24.02.2011 г. било с изтекъл срок. Посочва, че е и налице уведомително писмо – декларация, в което А. А. е изразил изрично несъгласие с поставянето на преместваем обект в съсобствения му недвижим имот на [улица]. Моли за потвърждаване на заповедта и отхвърляне на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СГП не се представлява и не взима становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на Столична община са предоставени правомощия на главния архитект на Столична Община да издава заповеди за премахване на преместваеми обекти, с нарушения по чл. 57а от ЗУТ

С разрешение за монтаж № 05/24.02.2011 г., издадено от главния архитект на район „В.“ - СО, е разрешено на Й. Н. и на [фирма], съгласно одобрени (съгласувани) проекти на 14.02.2011 г. от главен архитект на район „В.“ – СО, да поставят обект - павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки, в УПИ Х-234, кв. 226, по плана на [населено място], м. „П.-Б.“, [улица], при условията на чл. 56, ал. 1 и чл. 17 от ЗУТ, чл. 19 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО /НПОРИМДЕРДТСО/ по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ.

Преместваемият обект е собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], с физическо лице – търговец В. Е. П., съгласно разрешение за монтаж № 05/24.02.2011 г. на гл. архитект на район „В.“ – СО и договор за наем от 27.10.2010 г.

Имотът, върху който е поставен преместваемия обект е собственост на Й. К. Н. и А. И. А., съгласно НА № 27, том I, рег. № 3062, дело № 25/2011 г. и НА № 123, том I, рег. № 1280, дело № 85/2018 г.

Й. Н. е подала заявление от с вх. № РВТ21-АХ00-14/11.02.2020 г. до главния архитект

на СО, район В., „за одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти, рекламни и информационни елементи, елементи на градското обзавеждане“, с което е поискала да бъде издадено разрешение за поставяне на павилион в поземлен имот 68134.1930.234 по КККР на [населено място], УПИ Х-234, кв. 226 по плана на [населено място], м. „П.-Б.“. Към заявлението е приложена комбинирана скица за пълна или частична идентичност, разрешение за монтаж № 5/24.02.2011 г., документи за собственост, както и схема за поставяне на преместваемия обект.

В отговор на заявлението, главният архитект на СО, район В. е изпратил до Н. писмо рег. № Към РВТ21-АХ00-14-(1)/23.02.2021 г., с което ѝ е указано да отстрани недостатъците в подаденото заявление, едно от които е съгласие на всички съсобственици на имота или договор с тях за наем на заетата площ.

Не са представени доказателства уведомителното писмо да е връчено на жалбоподателя. Представени са доказателства за връчване на уведомлението на А. А., съсобственик на имота, на 25.02.2021 г.

Представено е по делото и постъпило в район „В.“ Уведомително писмо/декларация с вх. № РВТ21-ГР94-354/20.01.2021 г. от А. А., в което лицето изразява несъгласие с поставянето на преместваем обект в съсобствения недвижим имот на [улица].

Във връзка с постъпило в район „В.“ – СО разпоредително писмо с вх. рег. № РВТ20-ВК08-1345-(8)/18.12.2020 г. от главния архитект на СО, относно извършване на проверка на издадени Разрешение за поставяне, които са изтекли или предстои да изтекат през 2020 г., на 09.03.2021 г., е извършена проверка на място и по документи от служители на отдел Контрол по строителството, при Столична община, район „В.“ на поставяем обект – павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“, поставен в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР, УПИ Х-234, кв. 226, по плана на [населено място], м. П.-Б., с административен адрес [населено място], [улица]

Констатациите от проверката са обективирани в Констативен акт № 2021-13 от 09.03.2021 г. От проверката е установено, че имотът е собственост на Й. К. Н. и А. И. А., а обектът е собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Павилиона е поставен върху ивични основи с размери в план 3.30/5.50 м. и височина от 2.30 до 2.44м. Носещата конструкция се състои от напречни и надлъжни метални рамки, а стените с Р. плоскости с топлоизолация. Подът – върху греди от метални рамки се заварява трапецовидна ламарина, топлоизолация, армирана циментова замазка и отгоре гранитогрес. Покривът на павилиона е изпълнен с метални монтажни рамки върху надлъжни греди, покрит с профилна ламарина. Обектът е захранен с ел. енергия и вода. Същият е поставен на основание разрешение за монтаж № 05/24.02.2011 г., но към момента срокът на действие на разрешението е изтекъл и същото е невалидно, а павилионът попада в хипотезите на чл. 57а, ал.1, т.6, във връзка с чл. 56, ал. 2 от ЗУТ.

Констативният акт е съобщен на Й. Н. на 30.03.2021 г., на В. П. на 15.03.2021 г. и на А. А. на 17.03.2021 г., със съобщение изх. № РВТ20-ВК08-1345-/27/ от 11.03.2021 г. на зам.-кмета на район „В.“, съгласно известия за доставяне № R PS 1618 00091V Q, № R PS 1618 00091X S. По съставения КА е постъпило възражение вх. № РВТ21-ГР94-1576/01.04.2021 г. от Й. Н., в което се твърди, че е подала искане за „подновяване“ на разрешението за монтаж, което не е уважено, като е прието от органа, че не е представила валидно такова.

Със Заповед № РА-18-18/22.04.2021 г. на главния архитект на Столична община, на

основание чл. 57а, ал. 1, т.6, предл. 2, ал.3, ал.6 и ал.7, във връзка с чл. 56 от ЗУТ, вр. Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на СО, е наредено [фирма], ЕИК[ЕИК] и Й. К. Н. да премахнат незаконосъобразно поставения преместваем обект: „Павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“, поставени в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КKKP, УПИ Х-234, кв. 226 по плана на [населено място], м. „П.-Б.“, с административен адрес [населено място], [улица]. На жалбоподателя е даден срок от 15 дни от влизане в сила на заповедта, доброволно да премахне обекта. В заповедта подробно е описан обекта, който следва да бъде премахнат, както и причините довели до постановяването на заповедта.

Заповедта е съобщена на [фирма], ЕИК[ЕИК] на 19.05.2021 г. и на Й. К. Н. на 25.05.2021 г., видно от известия за доставяне № R PS 1618 00P2AW U и № R PS 1618 00P2AY W.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РА-18-18/22.04.2021 г., представляваща индивидуален административен акт, издадена от главния архитект на Столична община, с която е наредено премахването на преместваем обект: „Павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“, поставени в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КKKP, УПИ Х-234, кв. 226 по плана на [населено място], м. „П.-Б.“, с административен адрес [населено място], [улица].

Жалбата срещу процесната заповед е подадена от легитимирано лице, адресат на заповедта за премахване, в предвидения за това 14-дневен срок. Заповедта е връчена на жалбоподателката на 25.05.2021 г., а жалбата е подадена чрез административния орган на 28.05.2021 г. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалния закон.

Процесната заповед за премахване на незаконосъобразно поставен преместваем обект, като индивидуален административен акт е издадена от компетентен орган – главния архитект на СО. Съгласно § 1, ал.3 ДР на ЗУТ кметът на общината може да

предостави свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската (районната) администрация. Със заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г., кметът на Столична община е предоставил на главния архитект на Столична Община, правомощия да издава заповеди на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ. Т.е., налице е валидно оправомощаване на издалия заповедта, да издава именно такива заповеди, поради което и издалия заповедта орган се счита за компетентен за издаването ѝ.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, преместваемия обект, по отношение на който е наредено премахване, индивидуализиран е имота, в който е извършено поставянето. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат, както в самата заповед, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка и по-конкретно КА № 2021-13/09.03.2021 г. При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗУТ.

При издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед.

Спазена е процедурата по съставяне на констативен акт по чл. 57а, ал. 2 във връзка с чл. 223 от ЗУТ. Жалбоподателката е надлежно уведомена за съставения констативен акт и започване на производството по реда на чл. 57а от ЗУТ. Същата се е възползвала от възможността да възрази срещу така съставения констативен акт, като във възражението си с вх. № РВТ21-ГР94-1576/01.04.2021 г. Й. Н., твърди, че е подала искане за „подновяване“ на разрешението за монтаж, но не издаден акт за това.

По съответствие на заповедта с материалния закон.

Преместваемият обект е монтиран при условията на Наредба на Столичен общински съвет за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община, приета с Решение № 24 по Протокол № 4 от 20.12.2007 г., изм. и доп. с Решение № 1 по Протокол № 29 от 15.01.2009 г., изм. с Решение № 83 по Протокол № 59 от 25.02.2010 г., изм. и доп. с Решение № 612 по Протокол № 76 от 4.11.2010 г., изм. с Решение № 10 от 18.01.2010 г. по адм. дело № 1445/2010 г. на АС СГ, потвърдено с Решение № 12868 от 2.11.2010 г. по адм. дело № 6712/2010 г. на ВАС, изм. с влязло в сила Решение № 1261 от 18.03.2011 г. по адм. дело № 5843/2010 г. на АССГ, в сила от 5.05.2011 г. Тази Наредба е отменена с § 10 от ПЗР на Наредба за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община - приета с Решение № 717 по Протокол № 71 от 6.11.2014 г., в сила от 06.11.2014 г. Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от тази наредба, в редакцията към момента на влизането ѝ в сила, разрешение за поставяне на преместваеми обекти и на рекламни елементи се издава за срока на договора със собственика на имота или за срока на даденото съгласие от собственика на имота, но за не повече от десет години. Съгласно § 5, ал. 2 от ПЗР на същата наредба, срокът на действащите към влизане в сила на тази наредба разрешения за поставяне и други разрешения се

удължава до размера на максимално определените срокове, а съгласно ал. 3 от същия § 5 от ПЗР, действащите към момента на влизане в сила на тази наредба разрешения за поставяне, издадени без определен срок, се смятат за издадени за максимално определен срок по тази наредба. Следователно към момента на влизане в сила на тази наредба – 06.11.2014 г., срокът на разрешението за монтаж не е било изтекло, същото следва да се счита издадено до 24.02.2021 г.

Предвид гореизложеното основателни са доводите на Н., че преди да изтече срока на разрешението за монтаж – 24.02.2021 г., същата е подала искане вх. № РВТ21-АХ00-14/11.02.2021 г. за удължаване на срока или за ново разрешение за поставяне, като приложила необходимите документи. Установява се също, че към настоящия момент, както и към датата на издаване на КА № 2021-13/002021 г. и съответно датата на издаване на процесната заповед, жалбоподателката не е получила никакъв отговор или информация по това искане, като вместо това получила процесната заповед. По делото е представено писмо рег. № Към РВТ21-АХ00-14-(1)/23.02.2021 г., видно от което действително на жалбоподателката е указано да отстрани недостатъците в подаденото заявление, едно от които е съгласие на всички съсобственици на имота или договор с тях за наем на заетата площ, но по делото липсват доказателства това писмо да е било връчено на Й. Н.. Т.е., доколкото не са представени доказателства писмото да ѝ е връчено, не е започнал да тече и 7-дневния срок, в който тя следва да отстрани нередовностите по подаденото заявление. След като не е започнал да тече този срок, същият не е и изтекъл. Поради това и процедурата по подаденото заявление за издаване на разрешение за поставяне не е завършила. Административния орган е следвало да уведоми надлежно жалбоподателката за издаденото писмо и ако същата не изпълни дадените указания, едва тогава да пристъпи към процедурата по издаване на заповедта за премахване на преместваемия обект. Това е така, тъй като процедурата по издаване на разрешение за поставяне е преюдициална спрямо тази по премахването на павилиона, предвид наличието и на подадено заявление преди изтичане срока на валидност на предишното разрешение. Двете административни производства, това по издаване/отказ от издаване на разрешение за поставяне и това по издаване на заповед за премахване, в случая са конкуриращи се производства, като превес в случая следва да получи започналото първо по време, по което органа дължи произнасяне. Едва след влизане в сила на разрешението или пък на отказа за издаване на разрешение, органът следва да пристъпи към процедура по издаване на заповед за премахване.

Изложеното съответства и на принципа на предвидимост на административния процес, тъй като за гражданите следва да е ясно какво следва да бъде поведението на административния орган при подадено до него заявление. Незаконосъобразно е при висяща процедура по искането за издаване на разрешение за поставяне, ответния орган да започва процедура по незаконно поставяне и издаване на заповед за премахването на преместваемия обект.

Предвид гореизложеното, съдът счита процесната заповед за незаконосъобразна, и като такава следва да бъде отменена, а жалбата следва да бъде уважена.

По разноските.

Жалбоподателят не претендира разноски, поради което такива не се дължат.

На ответника не се дължат разноски, предвид изхода на делото.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от

АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РА-18-18/22.04.2021 г. на главен архитект на Столична община, с която е наредено да бъде премахнат незаконосъобразно поставен преместваем обект „Павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“, поставен в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР, УПИ Х-234, кв. 226, по плана на [населено място], м. „П.-Б.“, с административен адрес [населено място], [улица].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 215, ал. 7, т. 4 от ЗУТ.

СЪДИЯ: